

Groeien in genade – genade en gedrag

“Waarden en normen”

In de samenleving komt meer aandacht voor waarden-en-normen. Het is niet meer dan de slingerbeweging van de tijd, na decennia van vrijheid-blijheid en gedogen. Paulus schrijft over een scharnier-punt in de tijd: toen Jezus stierf is Gods genade reddend verschenen.

Dat maakt dat de samenleving en de kerk volkomen verschillend aankijken tegen waarden-en-normen. Als je denkt dat je prima kunt leven met of zelfs dankzij een wet of dankzij normen en waarden in een samenleving, dan heb je nog niet ontdekt wat 'reddende genade' is.

Steenhoop of tulp?

et voorbeeld werd gebruikt om het verschil helder te maken tussen uiterlijke groei (elke regel, elke norm, elk gedrag is een steen die toegevoegd wordt aan de berg) en groei van binnenuit (de tulp groeit vanuit de bol). Zonder verandering van je hart blijft elk gedrag kil en koud als een sneeuwvlok: ziet er vast goed en mooi uit, maar het is geen grondige verandering.

Een ander voorbeeld was het gedeelte uit Hand. 9, over de eerste

reactie van Ananias t.o.v. Saulus en wat er uiteindelijk gebeurt. Probeer je in te denken hoe 'kil' het gegaan zou zijn als Ananias bij zijn eigen insteek zou zijn gebleven.

Van alles of alles?

Als je je uitgangspunt neemt in gedrag, dan zul je met 'van alles' bezig zijn. En blijven. Wanneer is het oké? Wanneer is goed goed genoeg? Dat houdt je onrustig en je krijgt een nieuw wetticisme. God pakt niet 'van alles' aan, maar alles. Dat heeft meer vormen en kleuren dan je je voor kunt stellen.

Casus:

Debat over euthanasie: mag een jongen van twaalf jaar die door lijden heen sterven gaat, omdat hij een ernstige vorm van leukemie heeft nu zelf mee bepalen of en wanneer hij wil sterven?

Dit is een voorbeeld waarbij iedereen het meteen gaat hebben over wat mag en niet mag.

Hoe zou je gesprek met deze jongen eruit zien als je je vertrekpunt zou nemen bij de reddende genade? Hoe kun je gebrokenheid vangen in regels? Is dat een oplossing? Zou je dit wel in wetten moeten leggen? Zie je verschil tussen de samenleving van de kerk en de samenleving van Nederland? Kun je

dat duiden vanuit het aspect 'genade'?

Met moraal valt hier niet veel te redden, wel met het evangelie.

Belief - behave

De trits belang-belief-behave heeft de aandacht gehad: geen voorwaarden vooraf, maar opnemen in de kring, samen geloof ontdekken en zien groeien. En dan... ? We zijn gewend om geloof te meten aan het gedrag. Daar is wat voor te zeggen, want je kunt je moeilijk in iemand hart kijken. Maar zou het niet beter zijn om het om te draaien: gedrag meten aan geloof. Hoever is God met zijn genadewerking in iemands leven?

Elkaar aanspreken op gedrag in plaats van op Gods genade is even bloedeloos en kil die sneeuwvlok.

Genade geeft herstel en hoop

Dat Gods genade ons hoop geeft, dat realiseren we ons goed. Maar Paulus schrijft ook: ze (de genade) leert ons dat we goddeloze en wereldse begeerten moeten afwijzen en bezonnen, rechtvaardig en vroom in deze wereld moeten leven. Niet de

wet, niet de "waarden en normen", maar de genade leert ons dat. Hoezo?

Genade leert je 'andersom' te leven. Niet meer van beneden af, maar van bovenaf.

Kernwoorden: genezing, vergeving, herstel, groeien, hoop op definitief herstel tot de mens die van harte, zonder zorgen, zonder pijn, zonder kramp leeft zoals God het bedoeld heeft.

Lees: 1 Petrus 1: 13 hierbij. Verder: 1 Petrus 1: 22 (een gelouterd hart heeft gevolgen voor je houding) 1 Petrus 1: 23: het is een opnieuw geboren zijn oftewel: alles gaat helemaal opnieuw worden. En dat is oneindig sterker dan dat wij zelf hier en daar proberen te sleutelen aan ons gedrag via waarden en normen. De kerk is er niet voor de moraal, maar voor dit verhaal!

Begrijp je het belang van 'de genade en (zo) vrede' die elke zondag al bij voorbaat naar je toekomt?

Dat is meer dan: weer opnieuw mogen beginnen. Het is ook: groeien in genade en gedrag vanuit een hart dat door God is geraakt.

Vrede begint met een glimlach, en een glimlach is het begin van de liefde. –

*Moeder Teresa
Alleen wie zwak is, heeft de behoefte om zijn (eigen) kracht te tonen. –
Iwan Toergenjewa*